

V informacijo

POROČILO UREDNIŠKEGA ODBORA TER GLAVNEGA IN ODGOVORNEGA UREDNIKA REVIIJE SODOBNOST

Uredniški odbor ter glavni in odgovorni urednik ne moreta svojega dela oceniti kritično, vsaj ne v tistem smislu, ko naj bi identificirala predvsem pomanjkljivosti pri svojem delu, zato se bo to poročilo nujno zadržalo pri tistih vprašanjih, ki so del normalnega, tekočega dela tako uredniškega odbora kot glavnega in odgovornega urednika, bo torej predvsem poročilo o stanju.

Uredništvo je tudi v obdobju svojega zadnjega mandata, ki se pravkar izteka, skušalo uresničevati tista programska načela, ki si jih je zastavilo že pred leti in so bila v razpravah v RK SZDL verificirana in doslej zmerom tudi soglasno potrjena. Če pa naj vendarle sodimo o svojem delu, bi v tem poročilu poudarili, da so se temeljna programska načela prav v tej večletni praksi pokazala kot možna in uresničljiva, hkrati pa tudi kulturno primerna. Naj jih ponovimo: 1. *nadgeneracijska naravnost revije*, 2. *odprtost v jugoslovanski in evropski prostor*, 3. *posebna, pa vendar kritična pozornost do mladih*, 4. *spodbujanje marksistične kritike*, 5. *aktivno poseganje v slovensko kulturno problematiko*.

1. Zaradi razlogov, ki ne sodijo v to poročilo, je Sodobnost — če naj se opremo samo na odmeve javnosti — ostala tudi vsa ta leta osrednja slovenska literarna revija, zato je nadgeneracijska naravnost ena njenih bistvenih prvin, saj je le ob takšnem, širokem konceptu mogoče demokratično podpirati najboljše v vseh generacijah in umetniških izrazih, hkrati pa je s tem tudi bralcem omogočena primerjalno-kritična presoja večje ali manjše pomembnosti objavljenih del in večje ali manjše nadarjenosti njihovih avtorjev. Poleg tega pa nudi tako urejevana revija tudi dovolj zanesljivo kulturno in umetniško informacijo, kar je še zlasti pomembno, ko gre za kulturno zahtevnejšega bralca in za bralce strokovnjake v tujini, ki jih ni tako malo in jim pomeni revija marsikdaj glavni, pa tudi edini vir informacij o slovenski kulturi in umetnosti,

2. odprtost v jugoslovanski in evropski prostor razume uredništvo v izrazito ustvarjalnem smislu: pozornost je usmerjena predvsem v tisto problematiko in pojave, ki so idejno ali umetniško bolj ali manj navzoči tudi v naši, slovenski stvarnosti in zato praviloma presegajo naravo gole kulturne informacije. Vse bolj se v reviji uveljavlja tudi neposredno sodelovanje uglednih avtorjev iz drugih naših republik in iz tujine, gre torej vse pogosteje za prispevke, ki so plod neposrednega dogovarjanja med njimi in uredništvom,

3. »ponudba« mladih (nenavadno obsežna je pravzaprav samo v poeziji) zagotavlja po eni strani reviji nenehno obnavljanje z novimi imeni, po drugi pa vzdržuje med uredništvom in »ponudniki« prav tako nenehno napetost, saj je odklonjenih avtorjev neprimerljivo več kot tistih, ki najdejo svoje mesto v reviji, čeprav si uredništvo in glavni urednik prizadevata, da ne bi prezrla kvalitetnih, včasih že tudi samo obetavnih stvaritev mladih. Gre torej za optimalno odprtost do tistih, ki v literaturo šele stopajo, vendar

— vsaj tako menimo — ob ustrezni kritičnosti, ki se ji nobena resna literarna revija ne more odreči,

4. marksistične kritike seveda ni mogoče uveljaviti samo z dobro voljo, z deklarirano skrbjo zanje, njena navzočnost v reviji je nujno povezana s splošnim stanjem te kritike v družbi; menimo pa, da je v zadnjih letih tudi Sodobnost doživela opazno poživitev tudi tiste kritike, teoretske in konkretne, ki jo smemo imenovati marksistična. Seveda je ta kritika praviloma vezana na konkretno kulturno in umetniško problematiko, zato ni zmerom razvidna že iz naslova posameznih prispevkov.

5. poleg skrbi za tako imenovano tekočo dejavnost se uredništvo trudi, da bi revija na kar najvišji ravni posegala v kulturno, družbeno in umetniško problematiko tudi v obliki, ki terja še posebej organizacijske napore in jo je mogoče uresničiti samo ob dovolj široki podpori najbolj kvalitetnih sodelavcev, kot na primer pri monografskih številkah ob Vidmarjevi osemdesetletnici, ob stoletnici rojstva Ivana Cankarja in Otona Župančiča ali pa pri anketnih akcijah o jeziku, literarni kritiki drugih temah, ki so tudi sicer predmet javne razprave, vendar jih prav revije praviloma obravnavajo s stališča, ki je mogoče samo v te vrste periodiki, je pa za sleherno nacionalno kulturo in sodobna družbena prizadevanja nepogrešljiv. To potrjuje tudi izjemno pritrdilen odmev, ki so ga tako zasnovane številke ali posamezni njihovi deli doživeli v slovenski in tudi v širši javnosti.

Glede na specifični položaj, ki ga Sodobnost ima v slovenski kulturi in še posebej v literaturi, je takšna programska usmerjenost, ki se je pokazala tudi za uresničljivo, kulturno in politično utemeljena, hkrati pa je že sama po sebi dovolj prožna, da se lahko odziva na sleherno novo stanje, na vsakršna nova razmerja in odnose. Predvsem pa gre na tem mestu poudariti, da je prav takšna programska zasnova vsa ta leta povezovala vse člane uredniškega odbora v naravnost idealno delovno enoto, v celoti zaposleno z delom, tistim konkretnim usklajevanjem različnih ali celo razhajajočih se pogledov, stališč in interesov.

Zato tudi uredniški odbor ter glavni in odgovorni urednik nista ta trenutek, ko jima je potekel mandat, v nobenem pogledu obremenjena z nikakršno krizo, niti znotraj niti v odnosu do sodelavcev in bralcev, kar pomeni sorazmerno lahko nalogo, zanesljivo pa docela čisto situacijo za ustanoviteljico, RK SZDL, in za financerja revije, Kulturno skupnost Slovenije, ki naj poskrbita za nov uredniški odbor ter za novega glavnega in odgovornega urednika. Gre torej za regularno izmenjavo vodstva revije ob regularnem izteku mandata.

Za uredniški odbor
Ciril Zlobec

April 1979

STALIŠČA IN SKLEPI SVETA ZA KULTURO PRI P RK SZDL SLOVENIJE O POROČILU UREDNIŠKEGA ODBORA REVIJE SODOBNOST NA 21. SEJI, KI JE BILA 4. JUNIJA 1979

Svet za kulturo je sprejel in v celoti podprl ugotovitve, zapisane v Poročilu uredniškega odbora ter glavnega in odgovornega urednika revije Sodobnost. V razpravi je bilo še posebej poudarjeno, da je uredniški odbor revije deloval v skladu s temeljnimi programskimi načeli, da je revija izhajala

redno, kar je v naši revialni praksi skorajda izjema, da se je v največji možni meri izkazala njena nadgeneracijska naravnost, odprtost v jugoslovanski, pa tudi v širši mednarodni kulturni prostor, kot tudi aktivno poseganje v širšo kulturno politično problematiko.

Prav zato, ker je Svet za kulturo ugotovil, da uredniški odbor revije uspešno izvaja temeljno programsko zasnovano, je menil, da ni nujno sprejeti v Poročilu omenjenega predloga uredniškega odbora ter glavnega in odgovornega urednika, da bi ustanovitelj glede na to, da je uredniškemu odboru potekel mandat, razmišljal o njegovi razrešitvi. Svet za kulturo je predlagal, da bi uredniški odbor še naprej deloval v nespremenjeni sestavi, da pa bi po potrebi in premisleku kazalo vključiti vanj še kakšnega urednika iz vrst mlajših ustvarjalcev, ki pa naj ne bi bil usmerjen zgolj v katerokoli ožje področje umetniškega delovanja in ustvarjanja. Prav tako bi moral ustanovitelj pozvati vse, ki delegirajo svoje delegate v uredniški svet revije, naj sprožijo postopek, če je to potrebno, za imenovanje novih članov, ali pa naj jim podaljšajo mandat. Storititi pa bi bilo treba tudi več, da bi revija našla pot k širšemu krogu bralcev.

Svet za kulturo je sklenil na eni prihodnjih sej razpravljati tudi o ostalih slovenskih kulturnih revialnih tiskih.

Ljubljana, 20. 6. 1979

SKLEPI IN STALIŠČA P RK SZDL SLOVENIJE V ZVEZI Z REVIJO SODOBNOST

1. P RK SZDL Slovenije sprejema poročilo uredniškega odbora in glavnega ter odgovornega urednika revije Sodobnost.

2. Predsedstvo RK SZDL Slovenije izreka priznanje uredniškemu odboru ter glavnemu in odgovornemu uredniku za dosedanje delo in predlaga, da uredniški odbor in glavni ter odgovorni urednik še naprej vodijo revijo Sodobnost. P RK SZDL Slovenije predlaga uredniškemu svetu in uredniškemu odboru, da se naj uredniški odbor kadrovsko okrepi, še zlasti z mlajšimi kulturnimi in umetniškimi ustvarjalci.

3. P RK SZDL Slovenije imenuje v uredniški svet revije Sodobnost tovariša Bena Zupančiča in tovariša Geza Bačiča ter hkrati predlaga, da naj tudi ostale organizacije in društva, ki imajo svoje delegate v uredniškem svetu revije, imenujejo v uredniški svet nove delegate, ali pa podaljšajo mandat dosedanjim članom.

4. P RK SZDL Slovenije predlaga Svetu za kulturo, naj podobno, kot je razpravljal o reviji Sodobnost, obravnava tudi uresničevanje programskih zasnov ostalih slovenskih revialnih tiskov s kulturnega področja.

Ljubljana, 11. 7. 1979